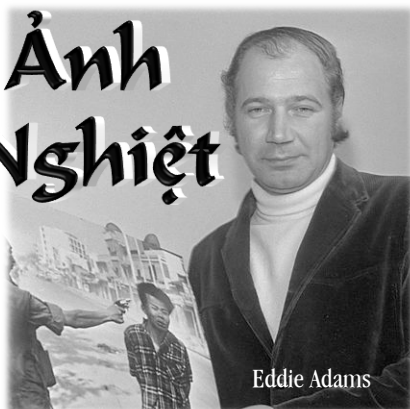

Bức Ảnh Oan Nghiệt

Nguyễn Văn Đàng

Tôi không nhớ khoảng thời gian năm nào, trong lúc mở máy xem tin tức trên mạng, tình cờ bắt gặp ảnh cố Thiếu Tướng Nguyễn Ngọc Loan bị thương mà người ôm Ông chính là tôi. Thế rồi bức ảnh được chuyển rộng rãi trên mạng Take2tango. Sau đó, các bạn đồng khóa K14 BTV/RD đã liên lạc hỏi tôi xác nhận và khuyến khích tôi nên viết lại sự kiện đặc biệt này để lưu lại một kỷ niệm hiếm có cùng chuyện vui buồn trong đời cảnh nghiệp và cũng để đăng trên Đặc San Hội Ngộ IV năm 2008 của Khóa 14 RD. Bài viết này có thể các bạn đồng khóa K14/RD và một số chiến hữu CSQG đã đọc được nhưng có thể một số Quý Niên Trưởng và Quý Anh Chị thuộc Tổng Hội CSQG/VNCH Hải Ngoại chưa đọc mà chỉ xem được ít nhiều chi tiết về bức ảnh oan nghiệt này trên internet. Nay viết lại sự kiện này, ngoài lý do đóng góp bài vở cho Đặc San PH, thật sự chúng tôi muốn gợi ý xem cộng đồng nhất là các hậu duệ tương lai sẽ phải có quyết định nào để đối phó với những tình huống tương tự.

Tôi sẽ cố gắng ghi trung thực những gì đã xảy ra trong thời gian đó và lý do tại sao lúc bấy giờ tôi lại có mặt trong thời điểm Cố Thiếu Tướng Nguyễn Ngọc Loan bị thương.

Vào năm 1965 trong lúc đang phục vụ tại đơn vị Hoạt Vụ 3 thuộc khối CSDB, tôi nhận được lệnh đi thụ huấn khoá Cảnh Sát Tổng Quát 2 và dự luôn khoá Phó Trưởng Ty CSDB tại Trung Tâm Huấn Luyện Trung Cấp cạnh Tổng Nha CSQG trên đại lộ Cộng Hòa. May mắn tôi đã đỗ thủ khoa cả 2 khoá liên tiếp nên được ưu tiên chọn đơn vị phục vụ. Xin ghi là lúc bấy giờ Tổng Giám Đốc Tổng Nha CSQG là Cố Đại Tá Phạm Văn Liễu có ý muốn trẻ trung hóa ngành CSDB tại Đô Thành theo quyết định của Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm vì hầu hết các đơn vị trưởng Nha Cảnh Sát Đô Thành đến đa số các vị Trưởng Ty trong giai đoạn đó đều do các Sĩ Quan Quân Đội biệt phái nắm giữ, trừ Ty CSQG Quận Nhất (Ông Trần Văn Sắt) và Quận 7 (Ông Lâm Ngươn Tãi).

Sau đợt 1 Mậu Thân, Trung Tướng Tư Lệnh Biệt Khu Thủ Đô còn thiết lập tại mỗi Ty Cảnh Sát thêm một đơn vị quân sự gọi là Đặc Khu và văn phòng được đặt ngay trong Ty CSQG. Đơn vị này có khoảng 10 nhân sự và đơn vị trưởng hầu hết là cấp bậc Trung Tá và 1, 2 sĩ quan cấp úy cùng vài binh sĩ.

Khi còn là nhân viên của Ty Hoạt Vụ 3, tôi được giao phó trách nhiệm thu thập tin tức và phát hiện các học sinh sinh viên cộng sản trà trộn hoạt động tại nội thành. Do đó khi được ưu tiên chọn đơn vị, tôi xin đầu quân với chức vụ Phó Trưởng Ty CSDB Quận Nhất, văn phòng đặt tại đường Mạc Đĩnh Chi kế cận Tòa Đại Sứ Mỹ trên Đại Lộ Thống Nhất với nhiệm vụ tổ chức lần đầu tiên Ngành CSDB cấp Ty theo Nghị Định của Bộ Nội Vụ và điều hành công tác tình báo tại địa phương.

Lãnh thổ trách nhiệm an ninh có 4 phường, nhưng hầu hết các trụ sở hành chánh quan trọng từ Dinh Độc Lập, Dinh

Thủ Tướng, các Bộ, Nha, Sở, Đài Phát Thanh, Đài Truyền Hình đến cả các Tòa Đại Sứ các quốc gia đều nằm trong lãnh thổ quận nhất chưa kể những lễ lộc lớn như Ngày Quốc Khánh, lễ Lao Động và các ngày lễ lớn khác đa số đều được tổ chức trong phạm vi lãnh thổ trung tâm thành phố, cộng thêm công tác bảo vệ an ninh lộ trình các vị nguyên thủ quốc gia như Tổng Thống, Thủ Tướng hoặc các quan khách ngoại quốc trong các cuộc họp quan trọng. Ngoài ra, các cuộc biểu dương lực lượng, các buổi xuống đường của các phái đoàn tôn giáo, nghiệp đoàn, báo chí, sinh viên, học sinh cũng đều xảy ra tại quận nhất. Sở dĩ tôi xin kể ra chi tiết trên là vì có ý trình với quý vị về trách nhiệm của Phó Ty CSDB không chỉ lo về tình báo thuần túy mà còn phải giữ an ninh chung cho toàn quận với một số nhân viên an ninh tư pháp khoảng 100 người được chọn ra từ Ban Tư Pháp để thành lập ngành CSDB đầu tiên. Phần nhiệm vụ đa đoan này tôi sẽ xin trình bày ý kiến trong phần cuối.

Tháng 3 năm 1966, Đại Tá Nguyễn Ngọc Loan được cử giữ chức vụ Tổng Giám Đốc CSQG thay thế Đại Tá Phạm Văn Liễu. Đại Tá Loan là vị Tổng Giám Đốc đã đích thân ra mặt trận chỉ huy Lực Lượng CSQG chống trả cộng quân trong đợt tổng công kích 1 và 2 của chúng vào Thủ Đô Sài Gòn và đã thành công trong vụ dẹp biển loạn Miền Trung năm 1966. Ngoài ra, Đại Tá Loan còn nắm giữ chức vụ Giám Đốc Nha An Ninh Quân Đội. Riêng tại Quận 1 cũng vào thời điểm này, Đại Úy Kiều Công Bì, Trưởng Ty CSQG Bình Dương được cử giữ chức vụ Trưởng Ty CSQG Quận 1 thay thế Thiếu Tá Nguyễn Mộng Hùng (hiện định cư tại San Jose)

Vào dịp Tết Mậu Thân VNCH và CSVN đã

thỏa thuận ngưng chiến để toàn dân được hưởng trọn vẹn những ngày Tết quan trọng của dân tộc Việt.

Ngày 30 âm lịch, tôi nhận được tin tức từ một tình báo viên ở mật khu Bình Dương cho biết là cộng sản sẽ tổng tấn công toàn lãnh thổ VNCH trong dịp Tết Mậu Thân. Sau khi trình báo và thảo luận với vị Trưởng Ty CSQG Quận 1, chúng tôi bí mật đem tình báo viên về Nha CSQG Đô Thành để báo cáo trực tiếp những dữ kiện tin tức đã thu nhận được, dù rằng đêm đã khuya. Khi đến nơi thì Ông Giám Đốc lúc bấy giờ còn là Quận Trưởng Thượng Hạng CSQG Trần Văn Sắt (sau này là Đại Tá CSQG) đang bận tiếp ký giả ngoại quốc trong văn phòng. Việc ký giả ngoại quốc đến phỏng vấn viên chức cao cấp trong đêm khuya đã làm chúng tôi nghĩ rằng phía Hoa Kỳ đã biết được tin tức. Đợi mãi đến hơn 22 giờ khuya, Đại Úy Tân lúc bấy giờ là Chánh Sở Ngành CSDB Đô Thành và chúng tôi mới được vào để báo cáo với Ông Giám Đốc về tin tức cộng sản sẽ tấn công trên toàn quốc và Thủ Đô Sài Gòn trong dịp Tết này mà chúng tôi đã ghi nhận được. Vì báo cáo không được cấp trên đánh giá đúng mức nên lúc trở về đơn vị, Tôi đã đề nghị đánh công điện về Tổng Nha CSQG báo trình tin tức để tùy nghi phối kiểm và quyết định. Mãi đến tháng 9/1968 Khó CSDB mới đề cử Ông Trần Văn Bì và Anh Ma Văn Lợi đến văn phòng tôi xin được tiếp xúc với tình báo viên, nhưng sau 2 đợt Mậu Thân, tình báo viên và đưa cháu giao liên và chúng tôi đã bị mất liên lạc.

Về cuộc tổng tấn công Tết Mậu Thân 1968 của cộng sản, chắc hẳn quý vị còn nhớ đêm 30 rạng mùng 1 Tết, mặc dù đã thỏa hiệp đình chiến nhưng cộng sản gian manh, vô nhân đạo đã đồng loạt tấn công

vào các tỉnh lỵ kể cả Đô Thành Sài Gòn, Chợ Lớn, Gia Định, Tòa Đại Sứ Mỹ tại Đại Lộ Thống Nhất và Đài Phát Thanh Sài Gòn.

Sáng mùng 2 Tết, theo tin tức của đồng bào tại đường Phan Đình Phùng và Đinh Tiên Hoàng đã báo cáo trong đêm qua một số cán bộ cộng sản đã xuất hiện trong khu vực và dự định tấn công Đài Phát Thanh, nhưng vì mất liên lạc với các cơ sở nằm vùng nên chúng không thực hiện được trọn vẹn ý đồ và rút lui ẩn trốn trong khu xóm Chùa giáp ranh Gia Định. Với tin tức này, Tôi đã chỉ huy một tiểu đội và 1 nhân viên tư pháp truy lùng và vô hiệu hóa được 2 tên khi chúng chạy ẩn trốn dưới sàn nhà dân và tịch thu được một số mìn, B40, B41, 3AK và 3 CKC. Số chiến lợi phẩm đã được mang về Tổng Nha CSQG sau đó.

Tuy là Tổng Giám Đốc Tổng Nha CSQG và Giám Đốc An Ninh Quân Đội nhưng ĐT Loan không ngồi yên trong văn phòng mà đích thân đi khắp nơi quan sát, can thiệp trực tiếp với các đơn vị và ủy lạo tinh thần binh sĩ. Ngày 5 tháng 5/1968 cộng sản lại mở cuộc tấn công lần thứ 2 và mục tiêu vẫn là đài Phát Thanh Sài Gòn. Cũng như lần trước, cộng sản không thực hiện được ý đồ vì chúng tôi đã phát hiện và vô hiệu hóa một số cơ sở nội thành của chúng trước đó nhờ tin tức của một đầu mối công tác mà chúng tôi đã bỏ công theo dõi từ nhiều tháng. Cơ sở của chúng là một nhà may quần áo có ba gian. Phòng khách được nguy trang là phòng may vá. Phòng giữa đắp nền cao hơn để làm hầm trú ẩn của cán bộ vc và cất giấu vũ khí. Chiếc giường và một tủ áo mà đáy tủ có một nắp che cửa hầm bí mật được đào khá sâu. Ngoài hầm bí mật này ra, căn nhà này còn có một cái gác giống như plafond để dành cho cán bộ vc ẩn núp khi có cuộc hành quân kiểm soát của CSQG và tên chủ nhà

đã nguy thức là một người thợ mộc để đi lại tiếp xúc với các cơ sở nội thành. Ngoài địa điểm này, chúng tôi cũng phát hiện thêm một cơ sở khác cất giấu vũ khí tại căn nhà số 68 đường Nguyễn Du rất gần và đối diện với Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ.

Về sự kiện Đại Tá Nguyễn Ngọc Loan bị thương ở chân:

Vào sáng ngày 5/5/1968 khi nhận được tin có vài cán bộ vc đang ẩn núp trong nhà dân gần kho đạn và gần đài phát thanh Sài Gòn, sát rạch Thị Nghè. Địa điểm này có 2 ngõ vào: 1 là từ đường Đinh Tiên Hoàng, 2 là từ dưới chân cầu Phan Thanh Giản. Hai hẻm đều rộng khoảng hơn 3 m bề ngang, hai bên hẻm là nhà dân chúng. Lối kiến trúc trước mỗi nhà có mái hiên nhỏ lộ ra ngoài. Chúng tôi từ hẻm dưới chân cầu đang lần theo vách tường để tiến vào mục tiêu nhưng được khoảng nửa đường thì tôi chợt thấy ĐT Loan và hai vệ sĩ cũng từ dưới chân cầu đi vào. Tôi chỉ kịp chào hỏi và vội vã trình rằng: “Thưa Đại Tá, hẻm này độc đạo, xin Đại Tá nép vào mái hiên vì chúng tôi chưa xác định được địch quân” nhưng Đại Tá Loan không trả lời mà ngoảnh mặt chỉ thị cho vệ sĩ: “Commando Tiến lên”. Tuy nói vậy nhưng Ông cũng chịu nép mình vào mái hiên nhà, bên cạnh là một bãi đất trống sát rạch Thị Nghè đang chứa một đồng xa cừ thường dùng để đóng cọc xây lừng rùa hầu xây cột nhà. Một nửa mảnh đất bị nước rạch tràn ngập. Lúc ĐT Nguyễn Ngọc Loan, Tôi và một nhân viên mặc CSDC và những người khác mặc thường phục sắp tiến vào mảnh đất trống thì tôi thấy có 2 người Mỹ (1 đen +1 trắng) cũng đang đi vào hẻm. Thầy trò chúng tôi vừa tiến đến đồng gỗ, ĐT Loan đứng bên phải tôi và bên trái là nhân viên mặc treillis CSDC, bỗng tôi nghe một tiếng phịch và nhân viên mặc CSDC kể bên trái

tôi té ngã ngựa, nơi ngực anh ta có một lỗ nhỏ, máu đỏ chảy ra ướt cả áo treillis. Tôi liền yêu cầu Anh Sáu Chánh (Trưởng Ban công tác đặc biệt) lấy khăn chặn máu dùm và khi xem sau lưng anh ta, chúng tôi thấy một lỗ hồng to hơn nên kéo anh nhân viên về phía sau. Trong lúc kéo anh nhân viên bị thương ra phía sau, ĐT Loan và tôi bèn nhảy qua đồng xa cừ. Vừa qua khỏi đồng này thì bỗng một trái lựu đạn rớt ngay đồng gỗ xa cừ. Tôi không nhớ ai đã la lên: “lựu đạn”. Đại Tá và tôi vừa qua khỏi đồng gỗ thì bỗng nhiên ĐT Loan ngã xuống, ống quần nơi chân trái của Ông bị máu chảy đỏ ướt. Tôi nhanh tay ôm Ông vào lòng và ngồi xuống. Ông nói nhỏ với tôi: “mở áo giáp ra cho Moi thở”. Một lúc sau có viện binh BĐQ đến phụ đưa ĐT Loan về bệnh viện Grall cứu chữa vì Bệnh Viện Dã Chiến Hoa Kỳ từ chối không nhận. Sau khi xảy ra sự kiện, lúc chúng tôi ra được ngoài đường lộ Đình Tiên Hoàng thấy có mặt Ông Giám Đốc Nha Cảnh Sát Đô Thành và vị Chỉ Huy Trưởng Biệt Đoàn 5 CSDC và sau khi báo trình sự việc với cấp trên, tôi được lệnh trở về đơn vị. Địa điểm được giao lại cho CSDC và Lực Lượng Đặc Biệt phụ trách.

Đến đây tôi xin nói rõ là viên đạn gây tử thương cho nhân viên tôi là đạn M16, không phải đạn AK vì vết đạn nhỏ ở trước ngực nhưng rất lớn ở phía sau lưng. Về Vũ khí trang bị cho chúng tôi vào lúc bấy giờ là carbine M1 và M2.

Sau khi Đại Tá Loan bị thương, một cuộc hành quân khác được tổ chức để truy lùng bọn cộng sản còn ẩn nấp trong nhà dân ở khu vực Chợ Lớn do LL/BĐQ và CSDC phụ trách. Bộ Tham mưu hành quân gồm Cố Đại Tá Văn Văn Của (Đô Trưởng Sài Gòn), Thiếu Tá Nguyễn Văn Luận (Giám Đốc Nha CSQG Đô Thành), Thiếu Tá

Nguyễn Ngọc Xinh (Trưởng Ty CSQG Quận 2), Thiếu Tá Nguyễn Ngọc Trụ (Trưởng Ty CSQG Quận 5) và 1, 2 Sĩ Quan cao cấp cũng đã bị tử thương do rocket Mỹ tác xạ nhằm?. Nếu không bị thương và đang điều trị thì ĐT Loan chắc chắn cũng đã có mặt trong Bộ Tham Mưu hành quân và đã cùng chung số phận với các cấp chỉ huy trên do kỹ thuật bắn nhằm này?

Sau đây, tôi xin được nói lên thiện ý cá nhân về bức ảnh Cố Thiếu Tướng Nguyễn Ngọc Loan hành quyết tên đặc công CS và đã bị thành phần phản chiến trong và ngoài nước, nhất là ở Hoa Kỳ đã kết tội TT Loan là kẻ sát nhân nên sau khi ông bị thương, Bệnh Viện Dã Chiến Hoa Kỳ đã từ chối không nhận điều trị. Việc Ông được định cư tại Hoa Kỳ cũng nhiều khê không ít. Mãi đến sau tháng 4/1975 và thời gian sau này, dư luận có phần dịu lại và chính ký giả Eddie Adams cũng đã hồi tâm nhìn nhận hành động của Cố TT Loan là phù hợp với tình hình lúc bấy giờ với lời xin lỗi chân thành được đăng trên tạp chí Time: **“Viên tướng giết một Việt Cộng, còn tôi giết viên tướng bằng máy ảnh của mình. Hình ảnh vẫn là thứ vũ khí mạnh nhất thế giới. Người ta tin vào hình ảnh, nhưng hình ảnh cũng có thể nói dối, cho dù không cố ý ngụy tạo. Hình ảnh chỉ là một nửa sự thật... Điều mà bức ảnh đã không nói lên là ‘Liệu bạn sẽ làm gì nếu bạn là ông tướng vào lúc đó, tại nơi đó, trong cái ngày nóng bỏng ấy, và tóm được một kẻ bị xem là khốn kiếp sau khi hắn vừa mới bắn tan xác một, hai, hoặc ba người lính Mỹ? Làm sao bạn biết được nếu chính là bạn, bạn sẽ không bóp cò?’**”. Sau này, Eddie Adams hồi hận và thường nói:

“Tướng Loan là một vị anh hùng của chính nghĩa. Bức hình tôi chụp đã lừa dối công luận. Tôi mặc bộ đồ dạ hội sang trọng để lãnh giải thưởng và tiền thưởng về bức hình đó tại Đại Hội Nhiếp Ảnh ở Hòa Lan. Khi ban nhạc trở bài quốc ca Hoa Kỳ, tôi bật khóc. Không phải tôi khóc vì sung sướng, mà khóc cho Tướng Loan. Cho tới giờ phút đó, tôi vẫn chưa ý thức được việc tôi đã làm. Những ai phía Mỹ, và bên VN, những người kém học thức, kém hiểu biết, ngu dốt, cho nên CS tuyên truyền nói xấu về người quân nhân của VNCH, nghe và tin theo, rồi xuyên tạc rằng chế độ VNCH xấu xa, man rợ. Nếu tướng NNL không hành xử như vậy, thì sẽ có 1.000 tên Bảy Lém thì thử hỏi sự an lành của người dân và tính mạng của những người Lính VNCH sẽ ra sao..? Nếu không có những quân nhân như NNL và chúng tôi, không hy sinh tính mạng để bảo vệ cho những người dân miền Nam, liệu ông bà, cha mẹ các người chửi rủa Lính VNCH thì suốt 25 năm, gia đình những kẻ đó, có sống trong yên bình hay không..?”

Đúng vậy đối với riêng tôi hành động của Cố TT Loan là việc làm của một anh hùng. Tôi xin kính cẩn nghiêng mình trước Anh Linh của vị anh hùng đã giữ được Hòn Ngọc Viễn Đông trong cơn máu lửa Mậu Thân năm 1968. Phần tôi xin được cho là chút vinh dự khi có mặt chung với người Huỳnh Trường đáng kính và cũng nói lên niềm tự hào của một cá nhân đã mặc màu áo CSQG/VNCH trong 12 năm phục vụ đất nước. Tôi cũng xin kính cẩn nghiêng mình trước Anh Linh của cố Chiến Hữu CSQG tháp tùng chúng tôi đã nằm xuống trong khi thi hành nhiệm vụ.

Nhân chứng bức ảnh oan nghiệt

Nguyễn Văn Đàng

Ảnh do ký giả Mỹ Eddie Adams chụp dịp Mậu Thân 1968, ĐCSVN không tôn trọng lệnh ngưng bắn dịp Tết Nguyên Đán Mậu Thân 1968 ra lệnh Tổng tấn công Miền Nam. Tên đặc công Nguyễn Văn Lém tức 7 Lốp sau khi đã giết cả gia đình Trung Tá Thiết Giáp TUẤN trừ một em bé may mắn trốn thoát. Hiện đứa con sống sót đang định cư tại Mỹ. Dư luận về bức ảnh này đã đổ nhiều bút mực tranh cãi mà hầu như cả thế giới đều biết. Cũng chính cá nhân Eddie Adams sau này phải cúi đầu xin lỗi.

Còn đây là bức ảnh oan nghiệt chụp lúc Chuẩn Tướng Loan bị thương ở chân tại khu kho đạn gần Đài phát thanh Sài Gòn dịp CS tấn công đợt 2 Mậu Thân ngày 05/05/1968. Người trong ảnh ôm Tướng Loan là tác giả bài cũng là nhân chứng khúc phim với tựa đề “BỨC ẢNH OAN NGHIỆT”.